

december *prosinec*

At the beginning of the month I had no idea how difficult a time it would be. I felt a little like riding a rollercoaster, although the air was filled with Christmas atmosphere from the very first days. Pre-Christmas meetings with partners and finalization of last projects were on everyday agenda before my flight to faraway Indonesia. Other than work on the Formula A1 book, one more pleasant job was waiting for me in Jakarta, photographing sets for Playboy. I also had enough time to see one of the largest cities in the world and I must say that the play of contrasts, which I knew from China, continued. Returning to my homeland was again marked by work. That very night I drove from the airport straight to a meeting, and only afterwards did I find time to convey feelings. Ooph... And in the next days, more work, office, ride to school with my son, meetings and negotiations about new projects, hours in the printing shop over a new book about the Le Mans race, regular pre-Christmas lunch with my tax advisor, meeting over a prepared book in the legendary office of motorsport race driver and businessman Antonín Charouz etc. The end of the year was approaching fast and it seemed as though all meetings, which could not be held until then were packed into this period. Taking into account that in addition to all of this, I occasionally had to photograph naked beauty to stay loyal to my photographic profession, I wonder when I slept. As usual, my Christmas began on December 23rd, when the son from my first marriage is with me, it continued on December 24th at home with my wife and we crowned the joy on the 25th at my parents'. That evening we went to an annual reunion of friends at a famous bar and had a great time. The next morning my mother woke me up at 8 o'clock, telling me that my cousin's boyfriend (or rather my sister's, we had been breastfed from the same breast) hanged himself in front of the entrance to her house. Unaware of anything, my cousin was sleeping in the house, together with her three children, for whom he had been a substitute father. It was up to me and my brother to deal with the whole situation. Life is not one's option and neither is death...

Unfortunately the very next day two perfect bodies were awaiting me for a photo session in Prague and so everything was jolting about inside of me, as if I was riding that very rollercoaster. Prague covered with snow soothed the pain at least a little and the subsequent meeting with a legend of world skateboard, today a guitar player and singer Claus Grabke, served as a plaster on the wound. New Year's Eve with a fever in the emergency room and a random encounter at a petrol station with the phenomenal cameraman of Forman's films, Miroslav Ondříček, was the cherry on top. Interestingly, we were not to be officially introduced until the following year, on the occasion of making a portrait of Mr. Ondříček for my book of world personalities.

Na začátku měsíce jsem ještě ani netušil, jak náročný to bude čas. Připadal jsem si trochu jako na horské dráze, nicméně vánoční atmosféra byla cítit hned od prvních dnů. Předvánoční schůzky s partnery a finalizace posledních zakázek byly před odletem do daleké Indonésie každodenním chlebem. V Jakartě mě kromě práce na knize o Formuli A1 čekala ještě jedna příjemnější věc, a to nafocení setů pro Playboy. Měl jsem ale i dost času vidět jedno z největších měst světa a musím říct, že hra kontrastů, které jsem znal z Číny, pokračovala. Návrat do vlasti byl opět ve znamení práce. Ještě v noci jsem jel z letiště na jednání, až pak se našla chvíle na sdělení pocitů. Uf... A další dny zase práce, kancelář, cesta do školy se synem, schůzky a jednání o nových projektech, hodiny v tiskárně nad novou knihou ze závodů Le Mans, pravidelný předvánoční oběd s daňovou poradkyní, porada nad připravovanou knihou v legendární kanceláři automobilového závodníka a podnikatele Antonína Charouze atd. Konec roku se blížil a s ním jako by se nahromadila všechna setkání, která se nestačila realizovat do té doby. Když vezmu v potaz, že k tomu všemu jsem musel taky občas vyfotit odhalenou krásu, abych zůstal věrný svému fotografickému oboru, tak se dnes divím, kdy jsem spal. Vánoce jsem začal jako už několik let 23. prosince, kdy je u mě můj syn z prvního manželství, pokračoval 24. u nás doma se ženou a 25. dovršil tu radost u mých rodičů. Ten den jsme šli večer na každoroční setkání přátel do vyhlášeného baru a skvěle se bavili. Druhý den ráno mě v osm hodin vzbudila matka s tím, že přítel mé sestřenice (spíše sestry, byli jsme kojeni z jednoho prsu) se oběsil před vchodem do jejího domu. Moje sestřenice spala v domě, aniž by o čemkoliv věděla, spolu se svými třemi dětmi, kterým byl náhradním otcem. Na nás s bratrem zbývalo celou situaci řešit. Život si nevybírá a smrt už vůbec ne...

Bohužel už druhý den mě v Praze čekalo dvoje focení dokonalých těl, a tak se ve mně všechno třískalo jak na zmiňované horské dráze. Praha pod sněhem tu bolest alespoň trochu zmírila a následné fotografické setkání s legendou světového skateboardu, dnes kytaristou a zpěvákem Clausem Grabkem, nalepilo náplast. Silvestr s horečkou na pohotovosti a náhodné setkání u pumpy s fenomenálním kameramanem Formanových filmů Miroslavem Ondříčkem už byla jen třešnička na dortu. Zajímavé na tom ale bylo, že k oficiálnímu představení nás dvou mělo dojít teprve v následujícím roce, u příležitosti portrétování pana Ondříčka do mé knihy světových osobností.

friday. december 1
{pátek, 1. prosinec}

sunday. december 3
{neděle, 3. prosinec}

tuesday, december 5
{úterý, 5. prosinec}

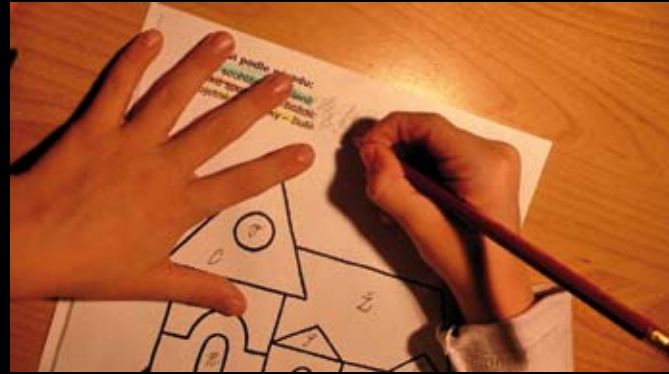

monday, december 11
{pondělí, 11. prosinec}

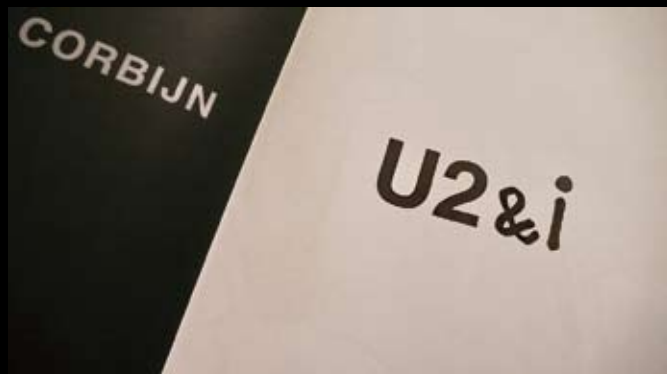
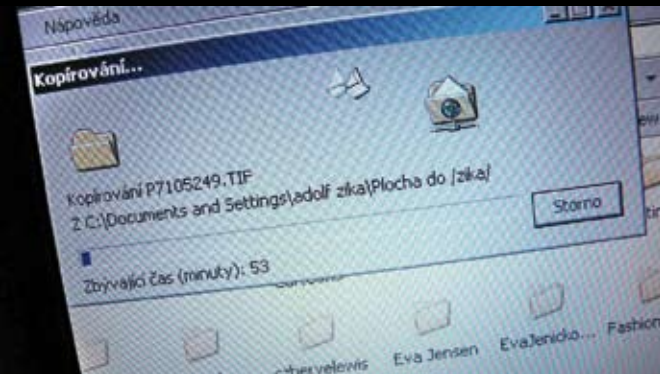
friday. december 15
{pátek, 15. prosinec}

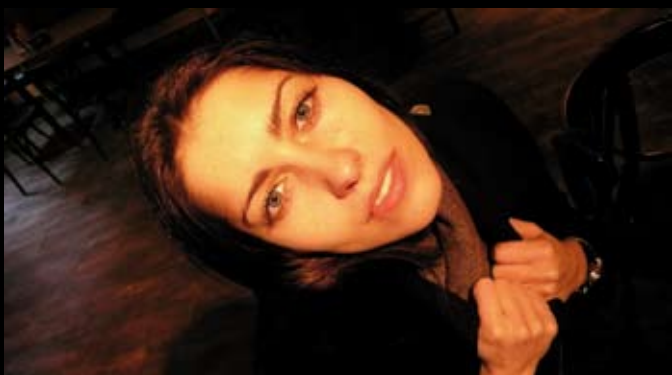

saturday. december 23
{sobota, 23. prosinec}

monday, december 25
{pondělí, 25. prosinec}

friday. december 29
{pátek, 29. prosinec}

sunday. december 31
{neděle, 31. prosinec}

